

НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТЕХНОЛО- ГІЧНОГО ПРОГРЕСУ ХХІ СТОРІЧЧЯ

1 ТРАВНЯ 2020 РІК

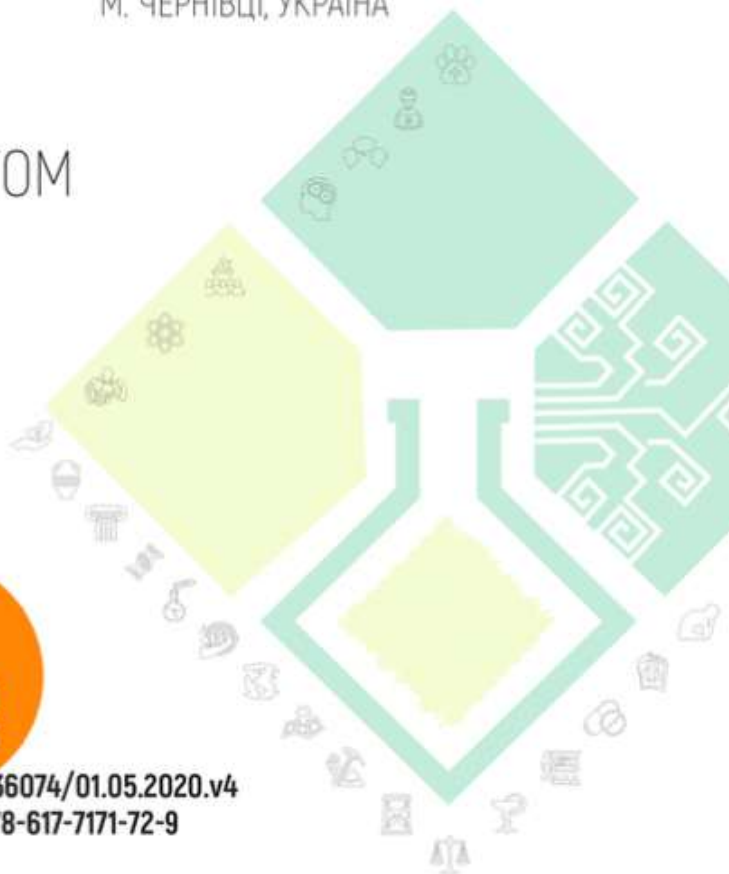
М. ЧЕРНІВЦІ, УКРАЇНА

4 ТОМ

OPEN
ACCESS

DOI 10.36074/01.05.2020.v4
ISBN 978-617-7171-72-9

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОГРЕСУ XXI СТОРІЧЧЯ

1 ТРАВНЯ 2020 РІК

4

ТОМ

Чернівці ♦ Україна

УДК 001(08)
Н 34

<https://doi.org/10.36074/01.05.2020.v4>

Голова оргкомітету: Рабей Н.Р.

Верстка: Дудник Г.М.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Н 34 **Наукове забезпечення технологічного прогресу XXI сторіччя: матеріали міжнародної наукової конференції (Т. 4), 1 травня, 2020 рік. Чернівці, Україна: МЦНД.**
ISBN 978-617-7171-72-9
DOI 10.36074/01.05.2020.v4

Викладено матеріали учасників міжнародної мультидисциплінарної наукової конференції «Наукове забезпечення технологічного прогресу XXI сторіччя», яка відбулася у місті Чернівці 1 травня 2020 року.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою «УкрІНТЕІ» в базі даних науково-технічних заходів України та інформаційному бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення № 251 від 11.03.2020).

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0).

Всі роботи збірника відображені в Google Scholar. Роботи, що містять цифровий ідентифікатор DOI індексуються в ORCID, CrossRef та OUCI (Український індекс наукового цитування).

УДК 001 (08)

ISBN 978-617-7171-72-9

© Колектив учасників конференції, 2020
© Міжнародний центр наукових досліджень, 2020

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ XIV.
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК ОСВІТИ Шаргун Т.О.	6
ВПЛИВ ТЕМАТИКИ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ НА МОДЕЛЮВАННЯ СИТУАЦІЙ УСНОГО СПІЛКУВАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ Пасічник О.С.	9
ДИСТАНЦІЙНА ФОРМА ЯК ІННОВАЦІЙНА МЕТОДИКА ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ЛОГІСТИКИ Ткачова Н.М., Казанська О.О.	11
ДО ІСТОРІЇ ТВОРЕННЯ СУЧАСНОЇ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ГРИГОРІЙ ШЕРСТЮК (1882–1911) Антонець Н.Б.	17
ДО ПИТАННЯ ПЕРІОДИЗАЦІЇ СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ Ходунова В.Л.	19
ВИКОРИСТАННЯ СИГНАЛЬНИХ КАРТОК ЯК ЗАСОБУ СПІЛКУВАННЯ НА УРОЦІ МІЖ ВЧИТЕЛЕМ ТА УЧНЕМ В ІНКЛЮЗИВНИХ КЛАСАХ Король А.М., Довгопола Д.В.	22
ДОСЛІДЖЕННЯ КОРИГУЮЧОГО ВПЛИВУ НАВЧАННЯ НА ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВІ ЯКОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ Никифорова О.А.	23
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ Попова О.В.	25
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗВОРОТНОГО ЗВ'ЯЗКУ ЗАСОБАМИ MOODLE У ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ Стечкович О.О.	28
ЗАСТОСУВАННЯ LEGO У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ ДЛЯ ПІЗНАННЯ СВІТУ НАУКИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ Рахманіна А.С.	32
ЗМІСТ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО ЦЕНТРУ ІЗ ЗАКЛАДАМИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ Саюк В.І., Морозова О.О.	33

ЗНАЧЕННЯ КОЛОКАЦІЙ В ПРОЦЕСІ ОВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ Колесник Г.О.	35
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ONEDRIVE EXCEL В ПРОЦЕССЕ ПОДГОТОВКИ СПЕЦИАЛИСТОВ МОРСКОГО ПРОФИЛЯ Кравцова Л.В., Каминская Н.Г.	38
ІННОВАЦІЙНІСТЬ НАВЧАННЯ ХІМІЇ ЗА ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ Коростіль Ю.О.	41
КОНЦЕПЦІЯ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО СВІТУ ОСОБИСТОСТІ Баяновська М.Р.	43
КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ Смікал В.О.	47
МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПОДГОТОВКИ СПЕЦИАЛИСТОВ МОРСКОЙ ОТРАСЛИ: ВЫЖИВАНИЕ В ЭКСТРЕМАЛЬНЫХ УСЛОВИЯХ НА СУДНЕ Кравцова Л.В., Камаев О.Ю.	49
МОДЕЛІ КОМАНДНОЇ РОБОТИ З ВИПАДКОМ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ З ВРАЗЛИВИМИ ВЕРСТВАМИ НАСЕЛЕННЯ Дуванська К.О.	52
НАУКОМЕТРИЧНИЙ АНАЛІЗ ПУБЛІКАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В ГАЛУЗІ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК В УКРАЇНІ Просьяна Д.І., Томченко М.А.	55
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ Трубачева С.Е., Люлькова Ю.М.	57
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МОЛОДШИХ БАКАЛАВРІВ Тищенко О.Л.	59
ПЕРЕВАГИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ Глуценко О.В.	61
ПЕРСОНАЛІЇ В РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ Кравченко І.М.	62
ПОКРАЩЕННЯ РІВНЯ ОСВІТИ ЗА ДОПОМОГОЮ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЦІЛЕЙ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ Чекрій І.І.	65

DOI 10.36074/01.05.2020.v4.02

ДИСТАНЦІЙНА ФОРМА ЯК ІННОВАЦІЙНА МЕТОДИКА ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ЛОГІСТИКИ

Ткачова Наталія Миколаївна

ORCID ID: 0000-0002-6650-0126

д-р наук з держ. упр., професор, завідувач кафедри інформаційних і комунікативних технологій бізнес освіти
Національний авіаційний університет, Україна

Казанська Олена Олександрівна

ORCID ID: 0000-0002-8100-5350

канд. наук з держ. упр., доцент, доцент кафедри інформаційних і комунікативних технологій бізнес освіти
Національний авіаційний університет, Україна

Анотація. У статті розглядаються сутність, види та особливості впровадження інноваційних методик навчання при підготовці фахівців з логістики у вищих закладах освіти України. Доведено, що дистанційна форма навчання є ефективною методикою підготовки майбутнього висококваліфікованого фахівця з логістики.

На даний час перед вищими навчальними закладами України постало дуже важливе завдання - підготовка висококваліфікованих фахівців, які зможуть адаптуватися на будь-якому ринку праці і скласти конкуренцію не тільки вітчизняним фахівцям, а й закордонним. Безумовно, що для підготовки таких фахівців, необхідно використовувати новітні інноваційні методики і передові технології навчання.

Цікавим є той факт, що відома фраза «Кадри вирішують все ...» належить будівельнику залізничної ділянки Київ – Ковель, видатному випускникові інституту шляхів сполучення, міністру Клавдію Семеновичу Немішаєву. Вже в ті далекі часи стало зрозумілим, що для будівництва залізниць, організації та своєчасної доставки всього необхідного потрібні передові технології і фахівці, які зможуть приймати ефективні рішення, швидко адаптуватися в постійно мінливих умовах зовнішнього середовища.

Саме такими фахівцями, є в сучасному світі фахівці з логістики - найбільш затребувана професія на сучасному ринці праці.

Так, на думку генерального директора логістичної компанії ZAMMLER Віктора Шевченка, логістика є однією з найбільш перспективних професій нашого часу. В результаті опитування, проведеного Міжнародним кадровим порталом «HeadHunter Україна» та дослідницьким центром ZAMMLER були отримані наступні дані [1]:

- на запитання «Чи вважаєте Ви роботу в логістиці перспективною, такою, що буде затребуваною через 10 – 15 років?» 89% респондентів, що мають досвід у логістиці, ш 81% респондентів, що не мають досвід у логістиці, вважають професію логіста перспективною ще на 10 – 15 років (рис. 1):

11

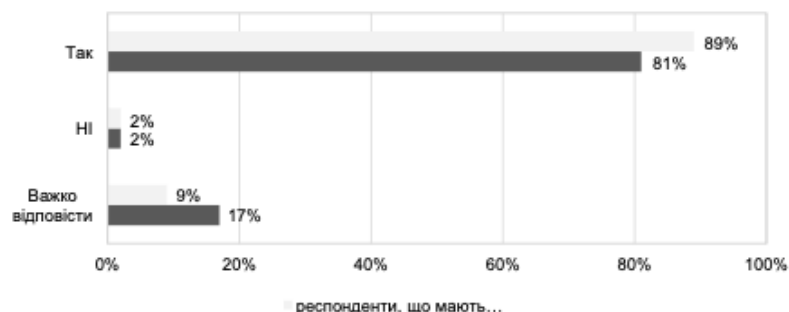

Рис. 1. За результатами опитування Міжнародного кадрового порталу «HeadHunter Україна» та дослідницького центру ZAMMLER [2]

- на запитання «Чи вважаєте Ви професію логіста престижною?» 54% респондентів, які не працювали в логістиці, і 62% з тих, кому ця сфера знайома, означили професію логіста престижною (рис. 2):

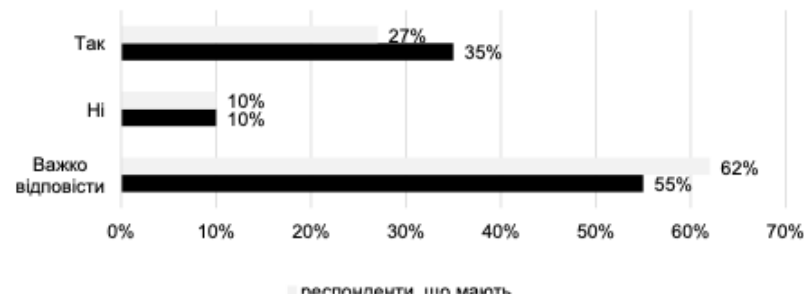

Рис. 2. За результатами опитування Міжнародного кадрового порталу «HeadHunter Україна» та дослідницького центру ZAMMLER [2]

Найбільш популярною є думка про те, що престиж професії зможе значно підвищити активна професійна робота спеціалістів і їх постійний саморозвиток та самовдосконалення. Цікавим в цьому дослідженні є те, що 22 % респондентів вважають, що для того щоб професія стала більш престижною необхідна високоякісна підготовка кадрів (рис. 3):

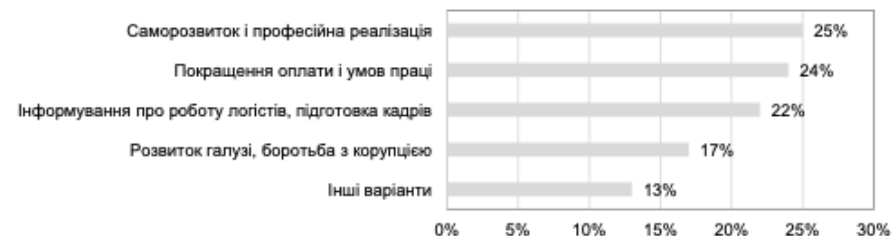

Рис. 3. За результатами опитування Міжнародного кадрового порталу «HeadHunter Україна» та дослідницького центру ZAMMLER [2]

12

Таким чином, актуальність і престижність цієї професії не викликає сумнівів. Однак, для підготовки висококласних логістів необхідним є модернізація освітньої системи та впровадження в навчальний процес ВНЗ інноваційних педагогічних технологій і методів. Саме це і стало метою даної статті.

Існує багато наукових праць з питань впровадження інноваційних технологій в навчальний процес ВНЗ. Багато науковців розкрили загальні питання розвитку і впровадження інноваційних технологій, такі як: І. Доброскок і В. Коцур [3], В. Доучаєва [4], В. Кремень [5], М. Лисенко [6], Д. Мазоха [7], П. Саух [8], Т. Туркот [9] та ін.

Також багато науковців запропонували впровадження інноваційних технологій в навчання студентів різних галузей освіти і спеціалізацій: юридичні, економічні, технічні та ін.

В свою чергу, існують наукові праці присвячені питанням підготовки кадрів з логістики. Так в своїх працях завідувач кафедри логістики НАУ (м. Київ) М. Григорак стверджує, що «...підготовка висококваліфікованих фахівців з логістики, які здатні впроваджувати та розвивати інноваційні технології і провідні логістичні системи, на сьогодні є стратегічно важливим завданням для України...» [10].

Науковці розглядають педагогічну інновацію як особливу форму педагогічної діяльності і мислення, яка спрямована на організацію нововведень в освітньому просторі, або як процес створення, впровадження і поширення нового (а саме, інноваційного) в освіті.

Можна погодитися із визначенням, що інноваційний процес в освіті - це сукупність послідовних, цілеспрямованих дій, спрямованих на її оновлення, модифікацію мети, змісту, організації, форм і методів навчання та виховання, адаптації навчального процесу до нових суспільно-історичних умов [3].

На сьогодні визначають наступні види інновацій в галузі освіти, що наведені на рис. 4:

Рис. 4. Види інноваційних методів навчання

Із вищенаведеного особливим, з нашої точки зору, є такий інноваційний метод активізації навчального процесу як дистанційна форма навчання. Дистанційна освіта як форма навчання вже широко використовується в багатьох українських ВНЗ. Це пов'язано з бурхливим розвитком інформаційних технологій і процесів глобалізації, які надали можливість впровадити інтерактивні технології в освітній процес.

Аналіз загальних тенденцій розвитку університетської освіти у країнах світу, впровадження дистанційних технологій та педагогічного експерименту щодо трансформації традиційного заочного навчання у дистанційну форму довів, що в навчальних закладах України також відбувається бурхливий розвиток такої форми навчання. Цей процес базується на досягненнях у галузі комп'ютеризації та інформатизації освітньої, насамперед, навчальної діяльності, знаннях і досвіді науково-педагогічних працівників і фахівців у галузі комп'ютерно-мережових технологій, які здатні і бажають його реалізувати.

Перший заклад дистанційного навчання - Берлінський інститут вивчення іноземних мов, було створено у 1856 році. Навчання в ньому відбувалося за перепискою, яке отримало назву «Corresponding learning». В цей же період (1892 рік) у каталозі заочних кореспондентських курсів Університету штату Вісконсін (США) вперше вживається термін distant education (дистанційне навчання). Цю дату деякі дослідники вважають роком народження дистанційного навчання.

Поряд із традиційним навчанням в університетах створюються структури дистанційного (заочного) навчання, розробляється педагогічна логістика його навчального процесу. Відбувається юридичне визнання цієї форми навчання шляхом підтвердження студентами набутої кваліфікації і отримання офіційних документів про освіту.

На початку XXI століття чисельність закладів дистанційного навчання різних типів у світі перевищила 1100. В окремих країнах (Китай, Латвія, Нідерланди, Алжир, Великобританія, Туреччина та ін.) від 10 до 25% студентів отримують освіту у закладах дистанційної освіти [11].

В Україні першими стали на шлях впровадження дистанційної форми навчання Національний технічний університет України (КПІ), Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», Сумський державний університет, Харківський національний університет радіоелектроніки, Хмельницький національний університет, Херсонський державний університет [12].

За концепцією розвитку дистанційної освіти в Україні дистанційна освіта - це форма навчання, рівноцінна з очною, вечірньою, заочною та екстернатом, що реалізується, в основному, за технологіями дистанційного навчання.

Дистанційне навчання представляє собою нову організацію освіти, що ґрунтується на використанні як кращих традиційних методів отримання знань, так і нових інформаційних та телекомунікаційних технологій, а також на принципах самоосвіти. Воно призначене для широких верств населення

незалежно від матеріального забезпечення, місця проживання та стану здоров'я. Дистанційне навчання дає змогу впроваджувати інтерактивні технології викладання матеріалу, здобувати повноцінну вищу освіту або підвищувати кваліфікацію і має такі переваги, як гнучкість, актуальність, зручність, модульність, економічна ефективність, інтерактивність, відсутність географічних кордонів для здобуття освіти.

Для того, щоб дистанційне навчання було максимально ефективним, його потрібно правильно організувати за допомогою системи організаційних, технічних, програмних та методичних заходів [13].

Однак, підготовка фахівців з логістики з використанням дистанційної форми має низку особливостей.

1. Індивідуальний підхід до кожного студента, що пов'язано із необхідністю логісту приймати самостійні рішення в процесі трудової діяльності. Не дивлячись на те, що індивідуальний підхід самій дієвий засіб навчання, він є самим коштовним. Дистанційна форма навчання надає можливість вирішити цю проблему за допомогою більш гнучкого підходу до подачі матеріалу і швидкої реакції на задоволення потреб і інтересів студентів.

Так, дослідження в цій області довели:

- в середньому, на годину на студента групи припадає приблизно 0,1 питання;

- при індивідуальному навчанні студент може запитати або відповісти на 120 питань на годину;

- для 98% студентів ефективність індивідуальної роботи вище на 50% ніж в групі [14].

2. Неперервність навчання. Навчання можна здійснювати одночасно з професійною діяльністю (або з навчанням за іншим напрямком), тобто без відриву від виробництва або іншого виду діяльності. Професія логіст - це постійне рішення практичних питань. Надання можливості розв'язувати практичні питання в ході навчання, це додаткова можливість дистанційної форми навчання.

3. Можливість постійного удосконалення вмінь та навичок володіння комп'ютерними технологіями. Неможливо уявити фахівця з логістики без комп'ютерних технологій. Розв'язання практичних завдань з логістики здійснюється практично завжди за допомогою комп'ютерних технологій.

4. Можливість залучати до процесу навчання безпосередньо логістичні компанії, які зацікавлені в якісних фахівцях. Цікавим є досвід ВНЗ [15], коли відомі логістичні підприємства надають практичні задачі, в яких розглядаються реальні проблемні ситуації, з якими щодня стикаються підприємства в своїй діяльності. Саме представники бізнесу можуть провести оцінку знань та професійних навичок студентів. В результаті такої співпраці студенти отримують найцінніший практичний досвід, а роботодавці оцінюють майбутніх своїх працівників і мають можливість запросити їх після навчання на роботу. Таким чином, в процесі дистанційного навчання приймає участь не тільки викладач і студент, а ще й роботодавець.

В цілому дистанційне навчання надає майбутнім фахівцям з логістики широкий доступ до різноманітних джерел інформації, підвищує ефективність самостійної роботи, дає можливість розробки і прийняття

ефективних управлінських рішень, знаходження та закріплення різних професійних навичок, а викладачам, в свою чергу, дозволяє реалізовувати абсолютно нові форми і методи навчання із застосування концептуального і математичного моделювання явищ і процесів.

Висновки. Роблячи висновок, можна визначити дистанційну форму навчання ефективною з точки зору підготовки майбутнього висококваліфікованого фахівця з логістики, який здатний одразу після навчання конкурувати з вже існуючими працівниками на логістичному ринку.

Список використаних джерел:

1. Престиж професії логіста. (2016). *Економіка*. Вилучено з <http://zamkova.info/ekonomika/20769-prestyzh-profesii-logista.html>
2. Вітюк, Н. (2016). Професія логіст. Вилучено з https://trademaster.ua/im/Natalia_Vitiuk.pdf
3. Доброскок, І. І., Коцур, В. П. & Нікітчина, С. О. (2008). *Інноваційні педагогічні технології: теорія та практика використання у вищій школі*. Переяслав-Хмельницьк. держ. пед. ун-т ім. Г. Сковороди, Ін-т пед. освіти і освіти дорослих АПН України. – Переяслав-Хмельницьк.: С. В. Карпук.
4. Докучаєва, В. В. (2007) *Теоретико-методологічні засади проектування інноваційних педагогічних систем* (автореф. дис. ... доктора пед. наук). Луган. нац. пед. ун-т ім. Тараса Шевченка. Луганськ, Україна.
5. Кремень, В. Г., Ільїн, В. В. & Пролєєв, С. В. (2008). *Феномен інновації: освіта, суспільство, культура*. Ін-т обдар. дитини АПН України. Київ: Пед. думка.
6. Лисенко, М. В. (2013). *Інноваційна парадигма вищої освіти України за умов переходу до інформаційного суспільства* (автореф. дис. ... канд. філос. Наук). Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут». Київ, Україна.
7. Мазоха, Д. С. (2005). *Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів*. Київ: Центр навчальної літератури.
8. Саух, П. Ю. (2011). *Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи*. П. Ю. Саух (ред.). Житомир: Житомирський державний університет ім. І. Франка.
9. Туркот, Т. І. (2011). *Педагогіка вищої школи*. Київ: Кондор.
10. Григорак, М. Ю. & Савченко, Л. В. (2017). *Проблеми підготовки професійних кадрів з логістики в умовах глобального конкурентного середовища*. М. Ю. Григорак (ред.). Київ: Національний авіаційний університет.
11. *Дистанційне навчання (досвід проведення педагогічного експерименту у Полтавському університеті економіки і торгівлі)* (2011). Вилучено з http://el.puet.edu.ua/sites/default/files/book_el.pdf
12. Вишнівський, В. В. Гніденко, М. П., Гайдур, Г. І., Ільїн, О. О. (2014). *Організація дистанційного навчання. Створення електронних навчальних курсів та електронних тестів*. Київ: Державний університет телекомунікацій.
13. *Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні* (2000). Вилучено з <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html>
14. Богомолов, В. А. (2019). *Обзор бесплатных систем управления обучением*. Вилучено з <https://cyberleninka.ru/article/n/obzor-besplatnyh-sistem-upravleniya-obucheniem/viewer>
15. Казанська, О. О. & Ткачова, Н.М. (2014). *Проведення студентської олімпіади як засіб підвищення якості підготовки фахівця з логістики. Проблеми підготовки професійних кадрів з логістики в умовах глобального конкурентного середовища: матеріали XII Міжнародної науково-практичної конференції* (с. 76-79). 23 – 24 жовтня, 2014, Київ: Національний авіаційний університет, Україна.